

ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಕೆ ಬೇಡ...

ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಪ್ರತಿಭೆ, ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೂ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಸ್ತದ ಐದು ಬೆರಳುಗಳ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ.

■ ಲಾವಣ್ಯಗೌರಿ ವೆಂಕಟೇಶ್

ಒಬ್ಬರನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುವುದು ಮಾನವನ ಸಹಜ ಗುಣ. ತೆಳ್ಳಗಿರುವವರು ದಪ್ಪಗಿರುವವರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕುಳ್ಳಗಿರುವವರನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎತ್ತರವಿರುವವರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾವು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೂ ಇತರರನ್ನೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೋ ಅವನ್ನು ನಾವು ಮತ್ತೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ತುಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ತಾಳೆ ನೋಡುವ ಸಂಗತಿ ಒಂದು ಹಂತದವರೆಗೆ ಉತ್ತಮ. ಅದನ್ನು ಮೀರಿದಾಗ, ಅಹಿತಕರ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುವ ಹಾದಿಯೇ ಈ 'ಹೋಲಿಕೆ' ಎನ್ನುವ ಭಯಾನಕ ಭೂತ! ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಧನೆ, ಉತ್ತಮವೋ, ಅತೀ ಉತ್ತಮವೋ, ಮಧ್ಯಮವೋ ಎಂದು ಪರಿಕ್ಷಿಸಲು ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಅಂಕಗಳನ್ನು, ಗ್ರೇಡ್‌ಗಳನ್ನು ಇತರ ಮಕ್ಕಳ ಅಂಕಗಳೊಂದಿಗೆ ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಸಮಯ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ತುಂಬಲೂ ಸಹಾ ಇತರ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ತುಲನೆ ಮಾಡುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, "ನೋಡು ನಮ್ಮ ಅಕ್ಷನ ಮಗ ಈ ಬಾರಿ ಶೇ.95 ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಲಿಯಬಾರದೇ?", "ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಅದಿತಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಲೆಗೆ ಮೊದಲಿಗು", ಈ ರೀತಿಯ ಕೆಲವು ಮೌಕಿಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಅಥವಾ ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು

ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಬೀರಬಲ್ಲವು! ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಇರಲು ಬಿಡದ ಪೋಷಕರು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಿರುತ್ತಾರೆ! ಪೋಷಕರು ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಯಾವ ಪೋಷಕರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಯಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪೋಷಕರೂ ಬಯಸುವುದು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಹಿತವನ್ನೇ. ಆದರೂ ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವುದರಿಂದ, ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಇಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಒತ್ತಡ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒತ್ತಡ ಖಿನ್ನತೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಈ ಹೋಲಿಕೆ ಎಂಬ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ! ಹಾಗಾದರೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೋ, ತಪ್ಪೋ? ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಮನೋಭಾವನೆ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. "ನಾನೂ ಅವನಂತೆ ಆಗಬೇಕು" ಎನ್ನುವ ಉತ್ತಾಹ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಹೋಲಿಕೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗು ಸಿದ್ಧನಿದೆಯೇ? ಅದನ್ನು ಪೋಷಕರು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಧರಿಸಬಲ್ಲರು. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಭಾವ ಏನು ಎಂಬುದು ಪೋಷಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಪ್ರತಿಭೆ, ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೂ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಸ್ತದ ಐದು ಬೆರಳುಗಳ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ

ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿ? ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವುದರಿಂದ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಮನೋಭಾವನೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಿಂತ ಈರ್ಷ್ಯ ಮನೋಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ! ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪೋಷಕರು ತಮಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲೂ ಬಹುದು ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕಸಿಯಲೂ ಬಹುದು! ಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಾಗುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳೇನು?

ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ಕೊರತೆ

ಸಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪೋಷಕರು ಮತ್ತೊಂದು ಮಗುವನ್ನು ತುಲನೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಪೋಷಕರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಗೀಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಡತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಈ ಭಾವನೆಯು ಮಕ್ಕಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ನಂತರವೂ ಪೋಷಕರಿಂದ ನಿಂದನೆಗೊಳಗಾದರೆ ಅಥವಾ